

ΑΦΗΓΗΜΑΤΙΚΟΙ ΤΡΟΠΟΙ

Είναι **οι τρόποι** με τους οποίους ο συγγραφέας-αφηγητής **οργανώνει** και **παρουσιάζει** το υλικό της αφήγησής του.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΑΦΗΓΗΜΑΤΙΚΩΝ ΤΡΟΠΩΝ

ΑΦΗΓΗΜΑΤΙΚΟΙ ΤΡΟΠΟΙ	
1. ΔΙΗΓΗΣΗ	ο αφηγητής <i>παρουσιάζει ο ίδιος</i> τα γεγονότα και τις σκέψεις/ τα λεγόμενα των προσώπων/ ηρώων σε τρίτο πρόσωπο, με τη δική του φωνή. Δεν συμμετέχει στην ιστορία και είναι αφηγητής παντογνώστης.
2. ΜΙΜΗΣΗ	ο αφηγητής <i>δίνει το λόγο</i> στους ήρωές του: Α. με αφήγηση πρωτοπρόσωπη από ένα πρόσωπο που συμμετέχει στην ιστορία: αποτυπώνει την προσωπική του εμπειρία και οπτική στα πράγματα.
	Β. με διάλογο/ με διαλογική αφήγηση: παραθέτει τα λόγια των ηρώων που συνομιλούν μεταξύ τους σε ευθύ λόγο.
	Γ. με μεικτό τρόπο, δηλ. με συνδυασμό ή εναλλαγή διήγησης και διαλόγου: στην αφήγηση ενός προσώπου παρεμβάλλει το λόγο άλλων προσώπων που διαλέγονται σε ευθύ λόγο.
3. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	ο αφηγητής <i>αποδίδει λεπτομερώς την εικόνα</i> προσώπων, τόπων και αντικειμένων σε τρίτο πρόσωπο.
4. ΣΧΟΛΙΟ	ο αφηγητής <i>παρεμβάλλει προσωπικές εκτιμήσεις και σκέψεις, παρατηρήσεις και κρίσεις</i> , διακόπτοντας την αφηγηματική ροή.
5. ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΠΛΑΓΙΟΣ ΛΟΓΟΣ	ο αφηγητής <i>αποδίδει πιστά τις σκέψεις και τα συναισθήματα ενός προσώπου σε τρίτο ρηματικό πρόσωπο και σε παρελθοντικό χρόνο</i> . «Διαπλέκονται» η φωνή του αφηγητή με τη φωνή του ήρωα.

6. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ

ο αφηγητής αποτυπώνει -αυτόματα και συνειρμικά- σκέψεις, αναμνήσεις, εντυπώσεις που διατρέχουν και κατακλύζουν την ψυχή και το νου του ίδιου ή του ήρωα. Αυτή η «ροή της συνείδησης» αποδίδεται σε πρώτο ρηματικό πρόσωπο και σε χρόνο ενεστώτα.